

kendt Overdragelse ikke forpligter denne i Henseende til hans Kontrakter med Kederiet. Derfor vil det paa den anden Side navnlig ogsaa være i vedkommende udtraadte Medlems Interesse at kunne faa Forandringen af Kederiets Indehavere offentliggjort.

Paragraffen har dernæst kun medtaget de foran omtalte nødvendige Angivelser blandt Offentliggørelsesemmerne. Selv en Forandring i Medejernes Anparters Størrelse, som ganske vist kan være af Betydning for Medkontrahenten, har dog, saa længe alle de samme Navne blive i Selskabet, ikke tilstrækkelig Interesse til at burde offentliggøres. Derimod gælder det modsatte, hvor en Parthaver, som kanske repræsenterer den største Soliditet, trækker sig helt ud af Selskabet, og ligesaa, hvis Bestyrelsesmedlemmer eller bestyrende Keder stikte.

Hvad Paragraffen i øvrigt indeholder om Offentliggørelsens Maade og Virkning saa vel som om Samlingen af de offentliggjorte Anmeldelser, er i væsentlig Overensstemmelse med Fimalov 1. Marts 1889 §§ 4 og 7.

Til § 27.

I Fortsættelse af Forskrifterne i forrige Paragraf vil det være nødvendigt at gøre Rede for Forholdet imellem Handels- og Kederregistret i Henseende til Afgrænsningen af deres gensidige Indholds Omraade og se paa de Bestemmelser, som maatte være nødvendige for at afværge Sammenstød mellem begge.

Der kunde nemlig tænkes at opstaa Tvivl, for saa vidt et Handelsfirma tillige ejer Skibe og driver Kederforretninger med dem. Vil saa Anmeldelsen til Handelsregistret ikke kunne fortaas som tillige omfattende dem? Og hvis der saa muligvis sker en derfra afvigende Anmeldelse til Kederregistret, idet andre Personer skulle repræsentere Firmaet i Kederianliggender, end i Handelsfager, vil saa ikke den Tredjemand, der i Henhold til Handelsregistrets Udvisende aflutter en Kederikontrakt med en ifølge Kederregistret til Afslutningen ubesøjet Person være udsat for at blive brøstholden? Vår ikke i et slikt Tilfælde Firmaet ogsaa i Kederianliggender svare til Handelsregistrets Kundgørelse over for hver den, der i god Tro har kontraheret i Henhold til den?

Dette skønnes dog ikke med Føje at kunne paastaas undtagen i et specielt Tilfælde.

Hvis nemlig Anmeldelsen til Handelsregistret kun var en Angivelse af, hvem der kan forpligte et Firma, uden nogen Slags Begrænsning til nogen bestemt

Art af Forretninger, saa vilde den anførte Betragtning med Føje kunne gøres gældende. Saa vilde man kunne paalægge Firmaet udtrykkelig at undtage Kederforretninger i Anmeldelsen under Straf af ellers at skulle svare efter Handelsregistrets Udvisende over for hver den, som paastod at have kontraheret i Henhold til det, uden bevislig at være vidende om Anmeldelsens ved Kederregistret begrænsede Rækkevidde. Men saaledes er Forholdet ikke. Fimaloven nævner udtrykkelig kun Handel, Haandværksnæring og Fabriksvirksomhed som de Forretninger, der høre ind under Registrets Omraade. Hvem der skal indbefattes under handlende eller anses lige med dem, siges udtrykkelig i § 35; men blandt de der opgivne Virksomheder ere Kederier ikke medtagne.

I Henseende til Anmeldelsens Genstand bestemmes dernæst udtrykkelig baade i Lovens §§ 17, 18 og 19, at den skal omfatte Forretningens Art eller dens almindelige Beskaffenhed. Derefter maa der altsaa af selve Anmeldelsens ligefremme Ordlyd fremgaa en Begrænsning, ifølge hvilken Kederforretninger falde uden for den, og derfor kan regelmæssig ingen med Føje paaberaabe god Tro i Henseende til Anmeldelsens Udstrækning til Kederforretninger.

For saa vidt som dernæst et ikke anmeldelsespligtigt Aktieselskab eller Kommanditaktieselskab i Henhold til Fimaloven § 35 i Slutningen maatte have benyttet sig af Udgangen til at gøre Anmeldelse til Handelsregistret, kommer det i det hele ind under Lovens Bestemmelser, følgelig ogsaa under Forskrifterne om Anmeldelsens Beskaffenhed, hvorefter Forretningens Art bør være angivet i samme. Og for saa vidt som denne Angivelse da ikke udstrækker sig til Kederforretninger, stiller Forholdet sig paa samme Maade, som i de foran omtalte Tilfælde, saa at den er uden Betydning for dem. Men den Forskel. kan dog her fremkomme, at den ogsaa kan omfatte Kederforretninger, idet der ikke i § 35 er sat nogen Grænse i Henseende til de de paagældende Aktieskabers og Kommanditaktieskabers Forretninger og følgelig heller ikke i Henseende til dem, som deres Anmeldelse kan omfatte; jfr. Rigsdagsstidende 1888—89 Tillæg A. Sp. 1718; de dansk-norske svenske Kommitteredes Udlaft til Loven Sp. 43; og for saa vidt som da et saadant Selskab enten alene eller tillige maatte drive Kederforretninger og have optaget dem i sin Anmeldelse, maa det selvfølgelig ogsaa blive forpligtet ved den, lige saa vel som ved Kederregistrets Udvisende; og hvis der er Uoverensstemmelse mellem begge Angivelser, bliver altsaa Følgen, at anden Mand kan indlade